Aria limitativă a contrastelor

On Ianuarie 26, 2014

Testează valoarea de adevăr a ceea ce te definește, astfel încât să te distanțezi de identitatea îndoielnică care te limitează.

Mă cunosc pe mine însumi, dar în raport cu ceea ce sunt sau cu ceea ce nu sunt? O licărire îmbătătoare pâlpâie cu flacără firavă în lampa conștiinței, ca o lume care moare, pentru că se naște. Creată printr-un superior efort de înțelegere a versiunii reale a Omului care are în proprietatea lui adevărul. Format, la rândul lui, dintr-o mulțime infinită de mici adevăruri, spații înguste de acces spre marele mister al unei galaxii greu accesibile, în punctele de discontinuitate ale traseelor existențiale care mențin o diferență de potențial constantă între nesfârșitul sine și înșelătorul Alter-Ego.

Pe drumul spre întemeierea primelor etape ale demersului meu artistic, fiindcă arta asociată cu expresia vizuală reprezintă singura mea sursă de a mă dezvolta spiritual, am învățat multe despre ceea ce vreau să fiu și despre ceea ce cred alții despre mine prin comparație cu capacitatea de a valorifica lecțiile unei gândiri creative și reflexive.

Eu însumi am devenit expresia unei arte fără egal, o construcție de limbaj foarte rafinat, sugestiv și diferit de ceea ce consideră lumea în general a fi formula unei noi structuri intelectuale dominante, reușind o înălțare a exprimării la nivel de măiestrie datorită vederii de dincolo de timp. Identitatea îndoielnică care mă limitează este direct corelată cu incapacitatea de a mă simți „întreg" într-o lume copleșită de evenimente extreme în care nu mă simt niciodată adaptat.

Omul puternic se luptă mereu cu frica de a deveni mai mult decât poate duce. Arta nu este doar o călătorie spre descoperirea unui nou sens dat existenței, evenimentelor sau anumitor frământări interioare, ci este și o improvizație de mare clasă pe care o practici prin felul de a te raporta la un munte pe care trebuie să-l cucerești. Masutatsu Oyama, unul din cei mai mari luptători ai tuturor timpurilor, a păstrat permanent în conștiința sa un singur gând: *" Mă tem să lupt. Mă tem să nu fiu bătut și să pierd. Cu toate astea, îmi caut mereu un nou adversar. "*

Leadership: Cum se pot justifica efectele atitudinii tale de învingător atunci când obiectul gândirii tale devine extensia unei imagini de sine plină de putere care nu urmează alte criterii decât cele prevăzute de succesiunea frământărilor interioare?

Adevărurile ce-l frământă pe om compun întotdeauna o lume în evoluție, intensă și puternică în trăiri, ruptă parcă din sfera ireală a unei opoziții puternice, mai consistente și mai inteligente, ducându-l invariabil pe un alt nivel al înțelegerii și dezvoltării sale.

Efectele atitudinii tale de învingător se pot justifica ca o ieșire dintr-un univers concentric atunci când obiectul gândirii tale devine extensia unei imagini de sine plină de putere - prin faptul că deții curajul și virtutea de a mărturisi permanența adevărurilor constatate empiric, sau chiar a celor confecționate de imaginație din uimirea față de caracterul trudnic al unei arte pretențioase.

Neîndoios, ceva din mine se predă, se retrage în colțul neliniștitor al contrastelor ce-mi amenință stabilitatea, spunându-mi că trebuie să evadez degrabă din acel timp al întâlnirii cu înșelătorul Alter-Ego. Să mă distanțez de identitatea supusă unei întinderi continue și progresive de îngrădiri ce redau amploarea limitărilor la care sunt supus. Şi să mă privesc din afara ei.

Vulnerabil. Sunt închis într-un *speed of light* la nivel de gânduri întunecate peste care se suprapune o altă imagine, o formă de împrumut a unor cauze repetitive de anulare a sinelui, pe care realitatea refuză să le accepte categoric. Acolo unde cuprinsul rațiunii mele își depozitează ascunsul nedezvăluit al contrastelor, înțelesurile tăinuite, trecând de la static la dinamic, și invers, acolo se efectuează validări de fond ale ființei mele care facilitează întâlnirea cu subconștientul – singurul care poate ordona și armoniza totul în mine.

În regim staționar, când gândurile-mi sunt îndreptate spre destinul unei noi ființe, renăscute sub impulsul devenirii, trebuie să existe o continuitate între esența diluată a naturii mele sârguincioase și aparența nerentabilă a unui real care are o reprezentare finită.

Leadership: Ești adeptul acelei căi predefinite de construcție a unui limbaj rafinat care oferă statornicie în tot ceea ce înseamnă viață - cu trăirile ei astfel proiectate de experiență încât să poată fi transpuse în arta fără a-și pierde calitatea lor inițială?

Omul care își ignoră "conținutul" nu va putea niciodată calcula corect, în termeni de validitate a orientărilor adoptate, propria expunere la temperaturile foarte scăzute sau prea ridicate ale realității. Iar leadershipul, urmărind mai întâi cazurile de intersectare ale omului cu arta de a se cunoaște pe sine, se reflectă în modul în care el se raportează la cine este cu adevărat atunci când este înconjurat de ceea ce nu este.

Referitor la tot ceea ce te definește în raport cu cine ești cu adevărat, Anthony Silard, Director General al Global Leadership Institute, spunea: *" Pentru a reuși să te pui pe primul loc în viața ta, dă-te la o parte din propria-ți cale. "*

Această evitare a inamicului tău numărul unu, sinele care adesea te duce tot mai departe de calea naturii tale reale, poate reprezenta deviația dublă a coloanei vertebrale ce limitează caracteristicile esențiale - acele părți ale personalității tale care dorește să se dezvolte spre a-și atinge deplinătatea. În funcție de gradul lor de dezvoltare crește și nivelul aspirațiilor și al realizărilor, de la nevoile inferioare până la cele superioare (nevoia de apreciere socială, de apartenență la grup, de autoapreciere).

Te cunoști pe tine însuți în raport cu ceea ce ești sau cu ceea ce nu ești?

Adevărurile pe care le crezi despre tine compun acea lume în evoluție, puternică în trăiri și reacții, care lovind opoziția puternică a Alter-Egoului negativ, reușesc performanța să dovedească propria ta valoare, bine ancorată în realitate. Această realitate trebuie pusă în slujba leadershipului.

Trăirile tale proiectate de experiență pot fi transpuse în artă fără a-și pierde calitatea lor inițială atunci când ele intră sub incidența năzuinței de a-și singulariza demersul unei singure legi creative – autenticitatea unei viziuni veridice asupra vieții.

Aria limitativă a contrastelor desemnează acea zonă de interferență între ceea ce ești și ceea ce vrei să fii, sub acțiunea demersului artistic de care te folosești în realizarea unei noi viziuni asupra lumii și a vieții. Bineînțeles, personalitatea ta se dezvoltă și se șlefuiește întreaga viață, dar nu poate fi reconfigurată în discordanță cu ceea ce nativ ești. Iar cu cât această discordanță este mai accentuată, cu atât valoarea leadershipului este mai redusă.

E greu, dar absolut necesar să te cunoști pe tine însuți, sincronizându-te cu ceea ce ești și cu realitatea exterioară.

Source: https://neculaifantanaru.com/aria-limitativa-a-contrastelor.html